

OVERWEGING: HET MEESTE GAAT VOORBIJ, MAAR EN MEER WORDT HIJ

DATUM : 24 november 2019

VOORGANGER: Hans Schoorlemmer

EERSTE LEZING : Uit het boek 2 Samuël 5, 1-3

EVANGELIE: Lucas 23, 35-43

Overweging

We vieren vandaag Christus koning. We vieren het op de laatste zondag van het kerkelijk jaar. Deze zondag neemt ons mee naar het einde van de tijd, grijpt vooruit naar het einde van de geschiedenis, naar wat vroeger het Laatste Oordeel heette: wanneer Hij komt om te oordelen, de levenden en de doden, 'iudicare vivos en mortuos...' Het laatste woord in onze geschiedenis komt Hem toe, Jezus van Nazareth, de Christus, de Gezalfde. Hij is op eind van de tijd, uit-eindelijk, onze koning, onze rechter. Met een al te letterlijke interpretatie van dit geloofsartikel hebben we het moeilijk, ik ook. Maar is toch wat we belijden, dat uit-eindelijk...als het er op aan komt, als je alles overziet deze mens - de vleesgeworden barmhartigheid en liefde - onze Koning is! Het feest is meer dan een vooruit grijpen op onze toekomst. We vieren het nú al in onze wereld, waar zoveel andere koningen en heersers het voor het zeggen lijken te hebben.

Wat voor koning is Hij? Hoe is Hij koning? Lucas vertelt op deze feestdag dat deze koning - onze koning? - aan het kruis hangt. Het volk staat toe te kijken. Wat denken ze, hoe staan ze erbij?

De leiders bespotten hem: "Anderen heeft hij gered, laat hij dan nu zich zelf redden" Als je de Messias bent, de nieuwe David, dan hang je hier daar niet als een loser aan dat hout". Ook de soldaten steken de draak met hem en geven hem wijn met azijn te drinken. Is dit onze koning? Hoe staan wij erbij?

De roep om een sterke leider is groot, ook in onze tijd. Eentje die orde op zaken, stelt, een einde maakt aan onze problemen, zegt waar het op staat, hij moet kracht uitstralen, torens bouwen, met blote bast op een paard zitten. Een dikke huid hebben, onkwetsbaar zijn en een goed gevoel voor wat er in onze onderbuik leeft...

Onze koning hangt op het kruis tussen twee misdadigers, dat is zijn gezelschap. Eén spot met de soldaten en de leiding mee, maar die ander wijst hem terecht, neemt het voor Jezus op en spreekt Hem aan: "Denk aan mij, wanneer u in uw koninkrijk komt". Aan het kruis weet hij, voelt hij, dat die mens naast hem - in zijn kwetsbaarheid, in zijn pijn, in zijn lijden - liefde en zachtmoedigheid bewaart, dicht bij God is, zich gedragen weet. En Jezus is dicht bij Hem, in zijn deemoed met hem verbonden:

"Vandaag nog zul met Mij zijn in paradijs". In die hel, in die inktzwarte wereld, in die Godverlaten wereld een moment van licht, van stilte van echt contact, intimiteit van liefde...

Hoe staan we erin, hoe staan we bij deze koning, hoe staan wij tussen het volk

Ik werd deze week getroffen door de tranen van Excelsiorspeler Moreira, hoe hij opstond en zijn gewondheid toonde, uitschreeuwde om de racistische spreekkoren... Ook door het volksgericht over die jongen op de tribune daar in Venlo die de Hitlergroet zou hebben gebracht, dat een wegwerpgebaar bleek te zijn. De lust om een dader te wijzen en voor het gerecht te slepen. Ik sprak een leraar van het VMBO, die liep vorig jaar op weg naar Sinterklaas langs het kerkbruggetje waar zich een opgewonden groep Zwarte Piet verdedigers had verzameld. De politie kon ze amper in bedwang houden. Wilden op de vuist met Kick-out Zwarte Piet. Tussen de voorstanders van Piet herkende hij jongens uit zijn klas... ..Geen genadeloos oordeel had hij. Hij had met ze te doen.. houdt van ze, probeert op school te helpen, dat ze later een baantje kunnen krijgen, een plek in de samenleving, er bij gaan horen...Is daar niet de Geest van onze Koning?...

Donderdagavond zag ik op televisie "Onze jongens op Java". Coen Verbraak interviewt oud-Indiëgangsters, jongens nog toen als soldaten in een foute hopeloze oorlog terecht kwamen. Wat ze meemaakten, wat ze hebben gezien, wat ze hebben gedaan, hebben ergens diep weggestopt. Bij pastor Koen vertellen ze wat zo lang is weggestopt. Hij is geïnteresseerd, wint hun vertrouwen...De oud-strijders gaan te biecht en vertellen, beetje bij beetje...Tijdens een moment van stilte...die zijn er veel...vraagt Koen: "Waar denkt U nu aan? De oude man aarzelt... tranen in zijn ogen...en hij stamelt:...dat ik onze lieve Heer mag danken, dat ik goed ben terug gekomen..."

Uit-eindelijk wist deze nederige foute soldaat zich gered, bevrijd door onze Lieve Heer...kroonde hij zonder zich dat bewust te zijn Christus koning.